

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni . 50
Pe 3 luni . 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Nu dati ascultare celor răi

de I. Agârbiceanu

Lucru ușor de înțeles! Cel rău nu poate duce decât la rău, după firea și planurile sale. Dar cari sunt cei răi, sau cei mai răi în zilele grele de azi? Și cari tocmai acum se îmbulzesc între oamenii de omenie cu sfaturile și îndemămurile lor.

Sunt ușor de recunoscut. Azi când toată lumea stă ca pe o ureche de cuțit, trebuie să fim cu toți ca în ori care vreme de primejdie, așa cum spune Scriptura: „înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii”. De pe ce putem cunoaște pe cei răi cari se străcoară printre noi și ne îndeamnă la rău?

De pe vorbele și faptele lor.

Dacă cineva îți spune azi că oamenii nu mai au nici o lipsă de credință și de religie, pentru că, iată, religiile n'au putut opri războaiele, să știe toată lumea că-i un dușman nu numai a lui Dumnezeu ci și a neamului. Că urmărește o slăbire a puterii noastre naționale, a neamului însuși, care numai prin neșovăitoarea credință în Dumnezeu a străbătut cu bine viforul vremilor trecute.

Dacă cineva îți spune azi că rânduelile politice din țara noastră nu sunt bune, că ne-ar trebui alte forme de guvernare, așa cum sunt în alte țări, el nu poate fi decât un om rău, pentru că nici un om cu scaun la cap nu-și dăruie casa și se apucă de alta nouă în vreme de primejdie. Și apoi cine îndeamnă așa, vrea să strice chiar casa sănătoasă a neamului românesc, care e cărmuirea lui de azi, singură ce a fost în stare să ne unească pe toți, să ne adune într-o singură tabără, gata de a se apăra cu puteri unite — sporite. Ceeace nu-i place dușmanului și omului rău, este chiar această casă de azi a neamului românesc.

— continuare în pag. 8 —

FOC DIN CER

de Păr. N. Pura

Ostenit de drum, cu încălțăminte pline de praf, un călător strein din părțile orientului, bătu

jos, închinători sub bolta cerului senin de început de vară, în mijlocul lanurilor de grâu, și,

într-o zi la porțile cetății Efesului. Călătorul se chema Pavel și era apostol al Domnului. Porțile se deschiseră și-i eșiră într-o întâmpinare, câțiva efeseni cari se chemau și ei ucenici ai lui Isus. Întâia întrebare ce le-a pus apostolul a fost: *Prin ce ați primit Spiritul Sfânt după ce ați crezut?* Iară ei au zis către el: *Încă nici nu am auzit de este Spirit Sfânt* (Fapte. 19,2).

Răspunsul lor l'a indignat așa de mult pe apostol încât i-a întrebat cu toată durerea sufletului său: *dar dacă voi nu știți nimic de Spiritul Sfânt, în numele cui ați fost botezați?*

De ziua mare și sfântă a Rusaliilor, sărbătoarea pogorării Spiritului Sfânt, apostolul din cer, de pe scaunul gloriei sale bine meritată, își îndreaptă privirea asupra noastră a celor de

bătând la porțile zăvorâte ale sufletelor noastre, ne pune întrebarea pe care a pus-o ucenicilor din Efes: *voi ați primit Spiritul Sfânt?*

Creștini de azi, îi vom noi așa de neștiutori, ca cei din Efes, încât să răspundem: *noi nici n'am auzit că este Spirit Sfânt?*

Ori, avea-vom tărie în credință și lumină în suflete pentru a putea mărturisi cu toată convingerea:

Cred într-un Spirit Sfânt făcătorul de viață...

Vom împreună în ziua Rusaliilor, rugăciunea noastră cu rugăciunile apostolilor, suspinând viață nouă, prin sălășluirea într-un noi a Spiritului Sfânt — Impărate creșc Mângăitorule,

Spirite al adevărului, vino și te așează într-un noi, și curățește Bunule sufletele noastre.

Căci cu puterile noastre proprii noi știm până unde putem merge. Nu suntem nici mai tari, nici mai sfinți, nici mai luminați decât apostolii cei dinainte de Pogorirea Spiritului Sfânt. Când Isus era în pericol apostolii fug, Petru se lapadă, iar unul îl vinde.

Dar, din ziua Pogoririi Spiritului Sfânt peste ei, apostolii au prins un curaj nemaipomenit. Nici pietrele aruncate după ei, nici judecățile, nici temnițele, nici prigoanele, nici hulele, nimic nu i-a putut împiedeca să-și mărturisească credința, cu tăria lui Petru: *nu putem să nu propovăduim ceea ce am văzut și am auzit.*

Peste viața noastră de toate zilele închinată când lui Hristos, cu buzele, când Mamonei, cu faptele, peste viața noastră comodă și nepăsătoare, coboară aurora vieții noi, vestită de Sărbătoarea Rusaliilor. Sărbătoarea rodirii lanurilor de grâu și a ogoarelor de porumb se schimbă în sărbătoarea rodirii sufletelor noastre.

Spiritul pogoritor din Cer aflată-vă oare sufletul nostru limpede, curat, deschis, pentru a putea intra într'înșul ca într-o biserică sfântă închinată Domnului?

Și fără de veste, în timp ce apostolii își continuau suspinul și sufletele lor se topiau în focul rugăciunii în ziua de Rusaliilor, rugăciunea lor stăruitoare a rupt zăgăzurile Cerului. Un sunet nemaiauzit se rostogoli printre Cerurile întredeschise, ca o suflare de vifor fulgerătoare, înconjurând o pară de foc, care se coborî și umplu întregă

(continuare în pag. 5-a)

Isus vă cheamă - veniți la El...

Toți cei apăsați, cei fără pace, cei fara nadejde -- veniți la El -- Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică dela Ioan 7,37-8,12

„Dacă însetează cineva..”

Isus, Domnul nostru, n'a vorbit niciodată decât celor ce-L ascultau. Pe cei din ținutul nașterii Lui și Oadarenilor care nu voiau să-L asculte — El i-a lăsat în pace (Matei 8,34 9,1;13,53-58) El „n'a aruncat mărgăritarele în gura porcilor”. Mântuirea și vindicarea a legat-o și de voia și dorința omului. Slăbănogului dela Vitezda i-a spus: „vrei să te faci sănătos?” Aici spuse: *Dacă însetează cineva.* Nu cheamă pe toți; pe oricine ci numai pe acela care *vroa* și dacă simte că îi este sete — să vină să bea.

Iubitul meu, simți tu? Simți tu că îți lipsește ceva, simți tu că n'ai hodină și pace în tot belșugul de toate cele ce îți poate da lumea asta — în care te găsești? Sau simți tu în toată sărăcia ta că este ceva care îți lipsește mai mult?

Dacă însetezi de liniște iubitul — vino la Isus: El singur îți-o poate da deplină. Dacă însetezi de fericire, — nicăeri n'o poți gusta atât de deplin și dulce — ca lângă El. Dacă sufletul tău n'are pace și bucurie, numai la El le poate găsi. Iar dacă sufletul tău însetează după mântuire și curăție — iubitul meu ține minte: Numai singur Domnul Isus îți-o poate da în nimeni altul nu este mântuire: căol nu este sub oar al Numo dat oamenilor. în care trebuie să fim mântuiți, (Faptele Apost. 4,12).

Nici un alt nume, al nici unui om, ori cine ar fi și oricine ar fi fost acel om — căci numai El a fost plin de toată plinătatea lui Dumnezeu.

„Unii ziceau”

Unii ziceau atunci despre Mântuitorul că este Ilie, alții Proorocul, alții că El este Hristosul. Ferice de cei ce L-au cunoscut cu adevărat pe El și L-au urmat cu adevărat.

Dar tu iubitul meu, cine zici și cine crezi că a fost Domnul Isus? Nu cumva crezi și tu că El a fost „un om învățat” de pe vremea aceea, sau cel mult un Prooroc? Căci se înșală și se pierd pe veci mulți încă și azi sunt în rătăcirea și amăgirea aceasta.

O, de ai crede tu adevărul că El e Fiul Dumnezeului celui preatualt, care s'a pogorât din cer, trimis de dragostea Tatălui ceresc, pentruca să îți spună adevărul. Să-ți

aduso-o ei; la Domnul Isus. Și aici este locul tuturor păcătoșilor și păcătoșelor din toată lumea și din toate vre murile: Numai la picioarele Lui, în ascultarea deplină

arata-ți calea către cerși să moară pentru tine, pentruca prin Jertfa Lui să-ți șpele păcatul tău prin sângele Lui să te facă pe tine curat în fața Tatălui Ceresc. Astfel că prin osândă Sa să poți fi tu iertat și mântuit prin Jertfa Lui să afli tu împacarea cu Dumnezeu, de care te depărtase mulțimea păcatelor tale.

Acesta e adevărul iubitul meu. Adevărul pe care dacă nu-l vei primi astăzi — te va osândi mâine. Și pe cât de aproape ești acum de viață și mântuire, pe atât de aproape vei fi atunci de moarte și pierzare.

Cine este pentru tine Hristos?

„I-au adus o păcătoasă..”

În toată Evanghelia, aceasta se pare a fi singura faptă bună a fariseilor și cărturarilor: aducerea la Domnul a unei femei păcătoase. Femeia aceasta a fost și a rămas poate singurul suflet adus la Hristos de farisei și cărturari. Dar și aceasta fără voia lor și cu alt gând decât a-l mântui.

Totuș. Locul ei era aici unde au de El și în legătura strânsă și personală a fiecăruia cu El, poate fiecare să ia fără nioi o plată mântuire, pace, curăție și fericire deplină.

Mântuitorul n'a omorât-o cu pietri — dar omul cel vechiu, firea cea veche din ea, păcatul, — l-a omorât cu dragostea și ertarea Lui.

Eu cred că nimeni nu L-a cunoscut atât de bine pe Mântuitorul, nici apostolii Lui, ca și femeia aceea, atunci și după aceea.

Nimeni nu L poate cunoaște pe Domnul Isus: nici azi, atât de bine ca și acela care văzându-se osândit la pierzare — s'a văzut dintr'odată scăpat și mântuit de El, prin jertfa și prin Dragostea Lui. Fiindcă numai acela știe cât i-s'a ertat și cât mi-s'a ertat și cât mi-s'a ținut în seama. Fiindcă numai acela știe cât a trebuit să plătească Domnul în locul lui, pentruca El să poată fi scăpat..

Ai aflat tu iubitul meu aceasta, și ai încercat-o în viața ta?

„Să nu mai păcătuiești..”

Dacă ai aflat mântuirea și spălarea păcatelor tale, dacă ai aflat neprihănirea prin credința în Numele Lui (Romani 3,22) iubitul meu, ține seamă de porunca aceasta care a dat-o și o dă El tuturor celor vindecați și mântuiți de El: *Să nu mai păcătuiești!* Dacă ai primit odată în inima ta pe Domnul Isus ca Mântuitor și Stăpân — nu mai face loc iarăș păcatului și lui Satan acolo. Dacă ai fost odată curățit, ferește-te ca de foc de orice păcat care poate să te întineze iar.

Dar fiindcă nimeni nu este fără de păcat — căci lumea aceasta este sub stăpânirea lui Satana (Luca 4,6) totuși, El a mântuit pe ai lui odată pentru totdeauna, făcându-se zilnic un izbăvitor și mijlocitor pentru ei în fața Tatălui Ceresc (1 Ioan 2,1-2) curățindu-l mereu în fața Lui, prin puterea Jertfei și Sângelui Său — atâta vreme cât ei au dragoste și dorință sinceră de a rămâne în El și a face voia Lui.

Aceasta însă nu trebuie să fie pentru noi un motiv de a păcătui, căci scris este, „Vai celor ce păcătuiesc cu înfrâneală” ci trebuie să fie cu atât mai mult un îndemn de a ne feri cu multă grijă de orice păcat, fiindcă acum știm bine cât L-a costat pe Tatăl Ceresc și pe Mântuitorul nostru — moștenirea noastră. Și cu ce „mare Preț am fost răscumparați..”

Să nu mai păcătuiești frații mei!

Fie slăvit Mântuitorul nostru că pot să închei anul de tâlcuire în legătură cu Evangheliile Duminicale cu acest cuvânt. Pastrați-vă mereu prin credință, cu tărie nădejdea în El și în tot ce a făgăduit El tuturor celor ce L vor urma cu adevărat. Pentruca păstrându-ne mereu curăția și dragostea dinăi, răbdând cu încredere totul, să ne putem înfățișa în fața Tatălui cu haina albă și să-L putem lauda pe El și Dragostea Lui, împreună cu toți cei aleși și răscumparați de El în imărăția fericirii Lui, din veci până în veșnicii. Amin.

Traian Dorz

Cele mai păgâne țări

Intr'o statistică (dacă o fi exactă se arată că în Coreea din 135 locuitori d-abia unul este creștin în Mandjuco din 871, unul numai e creștin. Dar în Japonia d'eabea la 3494 înși este un creștin, iar în Turcia din 8684 numai unul e creștin și în Iran la 81 86 se află un creștin în China este un creștin la 684 înși în Iava din 553, în Lombok din 3360, în Egipt din 559, în Siria din 307, în Borneo din 145 unul e creștin, în Filipine un creștin din 39 locuitori, în Siam din 1062 iar în Sumatra din 17 loc, unul e creștin.

După cum se vede cei mai puțini creștini la număr de locuitori sunt în Turcia Iran și Japonia. C Nouă ni-se pare că însă că cei mai răi păgâni sunt creștinii din Europa Faptele vorbesc.

Folosul suferinței

Am oitit undeva:

Voi, poate că jeliți și plângeți mai cu seamă pe toți cei ce suferă, iar eu jelesc și plâng mai mult pe oamenii, care nu suferă. Ei jelesc și plâng pentruca ei nu cunosc cele mai sfinte porniri ale sufletului și pentruca niciodată n'au atins acele înălțimi sufletești, care sunt cunoscute numai suferinții, când spre cel suferind nevăzut se apropie Isus și Hristos, aducându-i o nespasă dulceață și fericire, vrednică numai pentru aceea, care s'au răstignit cu Hristos..

Păr. Vladimir.

„Duhul sălășluiește acum în noi și în străduința după Duhul, calea către deplina cunoaștere a lui Dumnezeu ne este deschisă.”

(Sf. Grigore teologul)

„Dumnezeu vorbește omului prin Duhul Sfânt; și numai în măsura în care omul rămâne credincios Duhului, aude și înțelege glasul Său..”

„Străduința după Duh, rugăciunea pentru dăruirea Duhului, e calea în care putem slăvi pe Dumnezeu..” Prof. G. Florovschi.

Cuvinte de aur

Rugăciunea ascunsă (secretă) e cea mai bună armă împotriva păcatului, ispitei și rătăcirii.

Credința în Isus nu a fost și nu va fi niciodată înșelată. Dragostea, dreptatea, bunătatea și sfințenia Domnului, nu poate lăsa ca cel credincios să fie înșelat în credința lui.

Faptele iubirii nu sunt făcute niciodată în zadar. Ele aduc binecuvântare atât celui ce le face cât și celui căruia i-s'au făcut.

Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția Cerurilor (Matei 4,17)

„Iată Eu viu curând — zice Domnul — și răsplata este cu Mine ca să dau tiecăruia după fapta lui (Apocalips 22,12)

Duhule Sfinte, vino și Te sălășluește întru noi!

În ziua Rusaliilor s'a întemelat pe pământ Biserica lui Hristos cea vie, pentru că astăzi a fost trimis Duhul Sfânt Mângâietorul din cer dela Dumnezeu în chipul limbilor de foc, precum le spusese Mântuitorul ucenicilor Săi: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luc. 24,49) Când se va pogori peste voi Duhul Sfânt, veți primi o putere și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeia, în Samaria și până la marginile pământului (Fapt. 1,8).

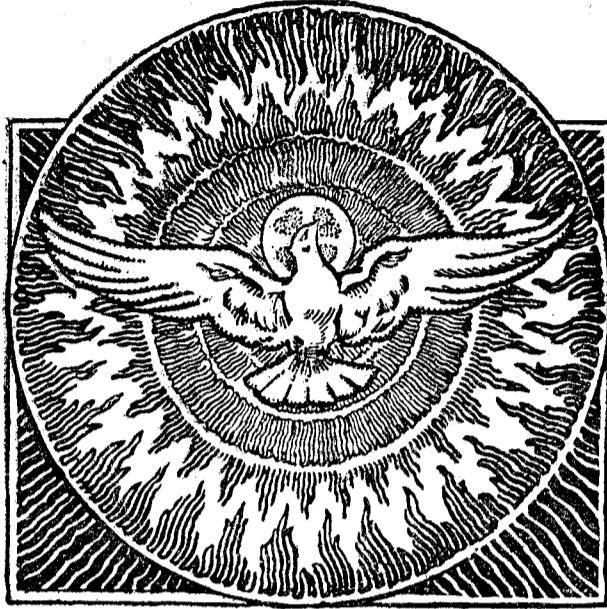
Duhul Sfânt este vistierul bunătăților cerești care lucrează și plinește totul în cel credincios, ce trăiește în unirea Duhului (Efes. 4,3) și legătura păcii lui Isus. Duhul este suflarea Celui Atotputernic, care ne dă înțelepciune și cunoștință (Iov 32,8) Prin Sf. Duh izvorăsc darurile Golgotei, care adapă toată făptura spre rodire de viață veșnică.

Duhul sfânt ni-L vestește și nedescoperă pe Isus Mântuitorul. El este izvorul apelor vii (Ier. 2,13), care ne pleacă și ne apleacă la Picioarele crucii. Duhul este acela care dă viață (Ioan 6,63). Cine va crede în Mine, din inima Lui vor curge râuri de apă vie cum zice Scriptura. Domnul Isus a spus aceste cuvinte despre Duhul Sfânt, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El (Ioan 7,38-39)

Duhul Sfânt ne învață și ne arată tot ce-i drept și adevăr înaintea lui Dumnezeu Tatăl nostru, pentru că El este Duhul adevărului. Numai prin ajutorul Duhului cunoaștem păcatul și neprihănirea, minciuna și adevărul (1 Ioan 4,5-6; Mat. 24,24)

Cine are Duhul lui Dumnezeu în el, cunoaște lucrurile lui Dumnezeu (1 Cor. 2,11-12). Un om neprihănit are Duhul lui Isus și gândul Lui (vers 16). Dar cine n'are Duhul lui Hristos, nu este al Lui (Rom. 8,9).

Cât despre voi, ungera pe care a-ți primit-o dela El rămâne în voi și n'aveți tre-

buintă să vă învețe cineva, ci după cum ungera Lui vă învață despre toate lucrurile și este adevărată și nu este omni-cioasă, rămâneți în El (Isus), după cum v'a învățat ea (1 Ioan 2,27).

Și astăzi peste cei ce fac voia lui Dumnezeu se pogoră Duhul Sfânt. Ei sunt și astăzi îmbrăcați cu putere de sus ca să deosebească binele de rău, lumina de întunec. Când străbat aceștia (creștinii cei vii) Valea-Plângerii, o prefac într'un loc plin de isvoare. Ei merg din putere în putere și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion (Ps. 84,6-7). Cum spune prorocul: Marea din nisip se va prefăce în iaz și pământul uscat în izvoare de ape. Căci voi turna — zice Domnul ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat. Voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste odraslele tale (Isa 35,7; 44,3). Aceasta este revărsarea Duhului Sfânt din ziua de rusalii peste cei neprihățiți cu sufletul.

În Biserica Domnului Isus toate lucrurile sunt și trebuie să fie roada Duhului Sfânt fiindcă Duhul Sfânt este, vistierul lui Dumnezeu. Fără Duh Sfânt-zic un Sf. părinte nu este nici biserică, nici slujbă, nici taină,

nici preot, nici predică, pentru că toate sunt lucrarea și răsuflarea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt nu se pogoră niciodată peste oameni cei păcătoși (Fapt. 8,20-21). Ci dacă cineva se curățește de acestea (de păcate), va fi un vas de cinste, sfințit, folositor Stăpânului său, destoinic pentru orice lucrare bună, (2 Tim. 2,21) Noi știm că Dumnezeu n'a sculțat pe păcătoși, ci dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă Dumnezeu (Ioan 9,31) Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia (2 Cor 3,7) Duh este Dumnezeu și cine se închină Lui, trebuie ca să se închine în Duh și adevăr, fiindcă astfel de închinători dor-este și Tatăl (Ioan 4,23-24). Sunt felurite daruri, dar este acelaș Duh (1 Cor. 12,4).

Vântul suflă încât vrea și-i auzi vuetul, dar nu știi de unde vine, nici unde merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul (Ioan 3,8).

Fratele meu, cu te întreb: peste tine și viața ta a suflat vântul cel ceresc al Duhului Sfânt? Dacă da, fericite de tine! Iar de n'ai primit încă Duhul Sfânt (Fapt. 19,2), lasă-te, iubitul meu, bătut și atras de acest preabinecuvântat vânt ceresc la picioarele crucii lui Isus cel răstignit și înviat pentru noi păcătoșii. Atunci vei pricepe și adâncul bunătății lui Dumnezeu față de noi și vei plânge de bucurie ca toți copilași Lui. Numai sub revărsarea și binecuvântarea Focului ceresc (Luc. 12,49) al Duhului Sfânt, se deschid ochii orbilor și urechile surzilor celor păcătoși. Atunci-cum spune Biblia — schiopul va sări ca un cerb și limba mütului va cânta de bucurie! (Isa. 35,5-6.)

Duhule Sfinte, vino din cele patru vânturi (Ezec. 37,9) și suflă ne'ncetat peste noi și viața noastră și ne ține în focul dragostei Tale până la sfârșit! Amin.

David Bălăuță Ion

Duhul Sfânt

**Doamne Isuse
Duhul Tău cel Sfânt
Il simțim cum vine
La noi pe pământ**

**El ne-aduce pace
Bucurii nespuse,
Ne ridică gândul
Către Tine sus**

**Duhul Sfânt ne este
Călăuză — jos
El ne'dreaptă rașii
La Domnul Hristos**

**Pururea ne'nvață
Ca să ne iubim
Și pe Domnul Isus
Veșnic să-l slăvim.**

Gr. Roșlanu.

FOCUL DUHULUI APRINDE INIMA

Vorbind despre focul Duhului Sfânt, părintele bisericesc Vasile cel mare spune, tâlcuind cuvântul Domnului dela Luca 12,49: „Foc am venit să arunc pe pământ”. Urmează o fiule, Mariei celei ce ședea la picioarele lui Isus, și se înfățișea de lacrimile ce curgeau din ochii ei, către dragostea Domnului... Urmează-i, cătră nimic altă uitându-te decât la acela ce a zis: „Foc am venit să pun, și ce aș fi voit, dacă acum s'a aprins?”

Că acesta este focul Duhului care aprinde inima: căci focul cel nematerialnic și dumnezeesc, pre suflăte le luminează cu adevărat, și le cearcă dinlăuntru ca pe aurul cel curat din topitorie; pe răutate însă o topește ca pe niște restiți și spini; că Dumnezeu nostru este foc mistuitor dând izbândire în focul văpăii celor ce nu ascultă de evanghelia Lui.

Focul acestuia a lucrat între apostoli când grăiau în limbi de foc; focul acesta a strălucit împrejur prin slavă pe Pavel, luminându-i mintea și orbindu-i vederea ochilor

Focul acesta s'a arătat lui Moise în rug (1 Moise 13,2) focul acesta în chip de car a răpit pe Ilie (11 Regi 2,11) lucrarea acestui foc arătându-o fericitul David zicea: „Cearcă-mă pe mine Doamne. S: ispitește-mă: aprinde răunchii mei și inima mea focul acesta înfățișându-mă înaintea Ta”. Focul acesta înfățișându-mă înaintea Ta (Luca 24,32). Focul acesta face mintea curată, ca să vază neincetat minunile lui Dumnezeu după ceea ce zice: descopere ochii mei și voi cunoaște minunile Tale (Ps. 119).

Acest foc este îngrozitor diavolilor, arzător răutății, al învierii

putere, al nemuririi lucrare, sufletelor sfinților luminare, al cuvântătoarelor puteri întărire. Acest foc ne rugăm să ajungă și la noi, ca totdeauna întru lumină umblând, să nu ne împiedecăm.

Focul și ogorul

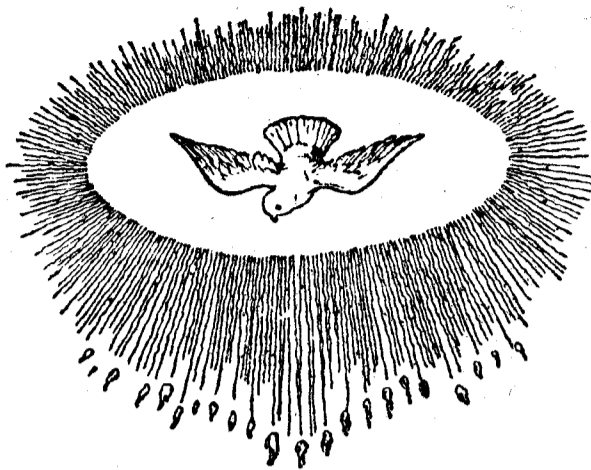
Și precum adeseori nu se poate curăți un ogor din pricina mulțimei pământului, spinilor și burulenilor până când nu i-se dă foc; tot așa multă vreme nu s'a putut cunoaște nici noblețea (vrednicia) sufletului nostru, până nu a venit Sf. Duh care a lucrat și a curățit ogorul sufletului nostru, făcându-l în stare a primi întrânsul sămânța cea cerească

Duhul Sfânt este dascalul Bibliei

Biblia e o carte cerească — Biblia a fost scrisă — prin inspirație — de Duhul sfânt. El este autorul ei. De aceea, Biblia se poate citi numai cu ajutorul Duhului sfânt. Duhul sfânt este dascalul cel mare al Bibliei. Nu dela noi spunem acest lucru, ci îl spune sf. Ioan Gură de Aur:

„In citirea Scripturilor — zice sf. Ioan Gură de aur — chiar de nu am avea nici un dascal, însuși Stăpânul cel de Sus, intră în inimile noastre, ne va lumina ougetul, va desvelii cele acoperite și va deveni dascal nouă celor cari nu știm înțelepciunea, numai să voim a contribui cu cele ce se cer nouă. Că El însuși zice: „Să nu chemați pe nimeni dascal pe pământ, că unul este dascalul vostru, cel din ceruri.

Deci când noi luăm în mână Cartea Duhului, încordându-ne gândul și alungând de la noi orice ideie omenească, vom face citirea cu toată evlavie, cu toată băgarea de seamă, ca să putem fi conduși de Sf. Duh în priceperea celor scrise și a

trage de aici un mare folos”.

„Când cineva — zice Sundar Sing — nu înțelege un loc din o carte oarecare, se adresează autorului. Tot așa și cei ce vreau să înțeleagă Biblia trebuie să se pună în legătură cu autorul ei: cu Duhul sfânt și atunci vor înțelege”.

Duhul sfânt este și duhul adevărului. „Acela vă va povățui pe voi în tot adevărul!” (Ioan 14,17). Duhul sfânt este infailibil (nu poate greși). Când citești Biblia cu ajutorul Duhului sfânt, atunci ai „duhul adevărului” și nu poți rătăci.

Dacă nu puteți înțelege un text cu ușurință odată, încercați și a doua oară. Dacă nici după rugăciune nu vi se lămurește, cuvântul nelămurit se ține de acelea pe care Dumnezeu nu vă permite ale ști, și poate e mai bine dacă nu o știți.

Peste tot, Sfânta Biserică, ne arată adevăratul înțeles al învățăturilor lui Dumnezeu din Biblie.

Rugăciunea este cheia pentru cabinetul tainelor. Rugăciunea și credința sunt chei sfinte, că sunt în stare să deschidă tainele și să ne ducă la comori mari. Nu există școală așa mare ca aceea a Duhului Sfânt. El este

un învățător veșnic de față, în fața căruia trebuie numai să ne închinăm, ca să ne stea în ajutor.

Duhul sfânt ne învață în trei feluri: prin inspirație, prin povățuire și luminare. La citirea Bibliei, Duhul sfânt lucrează mai ales prin luminare.

Puteți citi mereu în Biblie căci nu veți înțelege prea mult dacă ea nu este luminată de Duhul sfânt. Numai după ce s'a săvârșit acest lucru, vor străluci cuvintele ei ca niște stele. O biblie luminată de Duhul sfânt e parcă făcută din foi de aur și fiecare literă strălucește ca un diamant. Este o plăcere suprapământescă să citești o Biblie luminată de lumina cerească a Duhului sfânt.

Ai citit Biblia, o ai cercetat și totuși ochii tăi au rămas neluminați? Mergi atunci și te roagă: Duhule sfinte, lămurește Biblia și pentru mine. Luminează-mi-o și mie căci nu pot citi cu binecuvântare dacă nu mi-o luminezi Tu”.

Să cetim deci Biblia cu ajutorul Duhului sfânt. Pr. I. T.

In biserică voiesc
Apostolul spune (I Cor. 14,19)
Cinci cuvinte să vorbesc
Cu înțelepciune—
Și'nțeles de toți să fiu
Decât zece mii să spun
In limbă străină
Vorbind în pustiu

Mărturia este un-dar
De mare folos (I Cor, 14,3)
Ea e darul plin de har
Ce zidește în Hristos
Pe cei credincioși—
E cuvântul lucrător
Și convingător (I Cor. 14,24-25)
Pentru păcătoși

A vorbi, e te ruga
In limbă străină

Limbi și dragoste (I Cor. 12,13-14)

Nu zidești biserica (I Cor. 14,4)
Și n'aduci lumină
Pentru cei necredincioși
Care-ar vrea să vie
La Isus Hristos
La Viața vie

De vrei daruri să primești
Dela Domnul sfânt (I Cor. 12,30)
Caută să dobândești
Cere cu avânt
Dragoste de Dumnezeu
Dragoste de frați; (I Cor. 13)
Cu iubire, dragul meu
Pe vrășmaș îl bați (Rom 12,20)

Nu-i nimic mai de folos

Mai plăcut mai sfânt
Ca iubirea lui Hristos
Intr'un suflet blând
Daruri poți avea chiar mii,
Iubire de n'ai
Ești un mort printre cei vii
Vrednic doar de vai.

Poți vorbi'n limbi îngerești,
Poți să te jertfești,
Poți să-ți dai averea ta
De n'ai dragostea

Ești de plâns, iubitul meu
N'ai pe Dumnezeu
Caută dar a avea
Semnul: dragostea:

Nu te strădui'n zadar,
In limbi să vorbești
Limba chiar de-ar fi un dar
Nu e să-l dorești (I Cor. 14,9)
Domnul nu ne-a poruncit
In limbi să vorbim
Ci ne-a poruncit mereu
Ca să ne iubim

Toate trec, se vor sfârși
Limbi și prorocii
In curând nu vor mai fi
Dar, în veșnicii
Veșnic, veșnic dragostea

Ea va rămânea
Căci iubirea, dragul meu
Este Dumnezeu

I. Mărturie

Duhul să nu-l stingeti

Talmăcind aceste cuvinte dela Ep. I Tesaloniceni 5,18, sf. Ioan Gură de Aur spune între altele:

De vreme ce vieța aceasta este noapte și întunec, pentru aceasta Dumnezeu ne-a dat nouă ca o făclie, pe Duhul Sfânt ca să ne luminăm și să umblăm, adica pe Darul Duhului Sfânt. Această făclie, unii o au făcut-o mai luminătoare prin faptele cele bune, iar alții o au stins prin nelucrarea faptelor bune, precum fecioarele acelea nebune, care au lăsat candelile lor fără untdelemn.

Pentru aceea! zice Pavel: Duhul să nu-l stingeți, închideți o creș-

tinilor ușile casei voastre, adică simțirile trupului vostru ca să nu între prin aceste uși și simțiri ale voastre duhul păcatului și să stingă candela și darul Duhului. Nu puneți asupra Duhului această țărână și cenușe, adică țărâna și cenușa patimilor și grijilor lumești ca să nu se stingă, ci mai ales adăugați ațătare și lemne scânteii și suflând cu osârdie și cu dragoste, aprindeți-o în văpaie mare.

Flacăra Duhului o stinge vieța necurată, căci precum de ar turna cineva în o candelă apă, sau țărână, stinge lumina, așa păcatul și vieța necurată stinge lumina; Duhului Sfânt.

Lucruri urâte: uni cari „refuză” gazetele altora

In ultimele luni, din unele localități unde trimeteam foaia, gazeta începu să vie „retur” și scris pe ea „adresantul” refuză primirea.

Astfel ne-au venit „refuzate” gazetele dela Căușani—Basarabia, dintr'o comună din jud. Brașov, Bacău și altele localități

Eram intrigati, întrucât știam că refuzati!? erau cetitori devotați. Dar ceiace s'a făcut la întunec a ești acum la lumină.

Am aflat astfel că foile dela Căușani le refuza factorul poștal, cele dela Brașov preotul comunei, iar cele dela Bacău, unul dela lumina satelor

Îți stă mintea în loc în fața

ăstor fel de fapte, și nu te poți dumiri ce-i poate îndemna pe acești omeni să se poarte în acest chip atât de necuviincios și nevrednic făcând pagube și cheltuieli ad-ției toii, cât și cetitorilor, ca să nu mai vorbim de supărările pricinuite într'o parte sau alta.

Intrebăm Onor. Direcțiune Generală a Poștelor, cum se poate ca un factor poștal să dispună după placul său de corespondența ce i-se încredințează? Și cum pot persoane particulare să se amestece în treburile poștei, returând gazetele când cetitorii, nu vor și nu știu nimic de aceasta?

LA POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Duhul Sfânt în „Cântarea Cântărilor”

În multe părți ale Sfintei Scripturi se vorbește despre Duhul Sfânt. Cine nu cunoaște acele minunate făgăduințe despre Duhul Sfânt din Evanghelia de la Ioan, din cartea prorocului Isaia, Ezechiel Ioiel etc... Iată că și în Cântarea Cântărilor găsim câteva asemănări despre „vântul și roadele” Duhului.

„Scoală-te crivățule! Vino, vântule de miazăzi. Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea. (Cântarea Cântărilor” cap 4,16)

Crivățul și vântul de miazăzi ne vorbesc de lucrările Duhului în viața noastră.

„Vierul” plin de grijă pentru „grădina” Sa, cheamă, trimite pe Duhul Sfânt să sufle și să învieze „plantele”, inimile copiilor săi:

Câteodată cheamă să sufle „crivățul” — încercările cele grele și aspre, altădată „vântul” domol și dulce de la miazăzi. Câteodată vântul aspru doboară și răstoarnă totul în calea sa, altădată el adie lin, ca o boare dulce de dimineață.

Dar să știm: „vântul”, fie aspru, fie domol, crivățul sau vântul de miazăzi, este solul Domnului care pentru binele nostru este trimis să sufle. Să-i mulțumim când încercarea grea ne lipsește de tot ce-avem mai scump, să-i mulțumim ca și atunci când adie peste noi boarea dulce a mângâierii Sale. Vânturile mari fac copacii puternici, cele mai line fac să rodească holdele, să lege pomii și să dea miros florilor.

„Mirosurile alese” nu pot veni decât de la plantele alese, încărcate de flori și fructe. Dar în viața noastră, „mirosurile alese” pot să „picure” numai după ce Duhul Sfânt a trecut cu „crivățul” și vântul său peste noi, după ce ne-a „înuit” și a „lucrat” El însuși în grădina inimii și vieții noastre.

Atunci „mireasa” dorește cu foc ca iubitul ei să intre în grădina lui și să cu-

leagă roadele ei alese.

Grădina Lui, roadele ei, — ce minunat! Noi suntem a-i Lui. El ne-a rânduit să aducem roadă (Ioan 15)

Isus e mlădița. Noi ramurile. Tatăl e Vierul. Ce „vie” minunată are Tatăl cerească! El e păzitorul ei. O udă în fiecare clipă. O apără să n'o vatem nimeni (Isaia 27,3).

Cu câtă bucurie privește El mlădițele atât de strâns unite cu Fiul Său, pline de roada neprihănită, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu (Filipeni 1,11; Ioan 15,8).

„Eu întru în grădina mea, soră mireasă, îmi culeg smirna cu miresele mele, îmi mănânc țagurul de miere cu mierea mea. Îmi beau vinul cu laptele meu.

Măncați, prieteni, beți și îmbătați-vă de dragoste (Cântarea Cântărilor cap. 5,1).

„Rodurile” arătate în acest verset sunt roadele Duhului Sfânt.

Smirna — închipuiește lacrimile amare ale pocăinței.

Acesta e rodul pe care-l culege Domnul de la noi. E singurul rod pe care-l putem noi da lui Dumnezeu. Găsește El și la tine prietene, „rodul” acesta?

Dar dacă lacrimile au fost amare ca smirna, roadele lor pentru inima lui Hristos, sunt mai dulci decât mierea, mai frumoase mirositoare decât toate miresele.

Domnul nu disprețuiește nici un rod. El se bucură și când, din viața ucenicului înaintat poate găsi și bea ceva asemănător tăriei vinului, și când din viața celui mai slab copil al Său, poate bea ceva asemănător laptelui.

Eu îmi culeg... îmi mănânc... îmi beau.

Găsește oare în noi roade, Domnul?

Poate culege roada pocăinții, poate mănca din inima noastră mierea dragostei și bunătații? Și poate bea vin sau lapte din viața noastră împreună cu „prieteni” Săi?

Bucurie mare se face în ceruri pentru un păcătos ce se întoarce la pocăință (Luca 15,7,10).

Prietenul miresei se bucură când aude glasul Său (Ioan 3,9).

Ce cerc fericit de „pretenie” Ce ospăț slăvit este ospățul pretenilor Domnului...

Gustați... mâncați, prieteni beți și îmbătați-vă de dragoste!

Dragă prietene, este și viața ta „roadă” pe care o caută Domnul și de care „prieteni” Lui se pot bucura?..

(Prel.). I. Marin.

FOC DIN CER

cașa în care erau adunați apostolii, împărțindu-se în limbi de foc ce se așezau pe unul fieștecăre din ei.

Era o turmă mică. Doisprezece. Dar aceasta era sămânța împărăției lui Dumnezeu, și îndată după pogorârea Spiritului Sfânt a încolțit și la predică lui Petru în aceiași zi sa'u botezat ca la trei mii de oameni.

Și după ei au urmat rânduri rânduri tot mai largi, a acelor cari se botezau cu botezul de foc al Rusaliilor. Și prin focul lor aprindeau pământul. Impotrivirilor dușmane, apostolii, ucenicii, mucenicii, mărturisitorii

repetau cuvântul lui Petru: nu putem să nu propăvăduim. Și îl repetau și atunci când îi așteptau chinurile cele mai grele, biciurile, focul, oleul ferbinte, dinții fiarelor sălbatice, pentru că simțeau mai puternică căldura focului ceresc al limbilor de foc decât arșița urii păgânilor și pârjolirea focului de pe pământ.

Cu adevărat s'au împlinit cuvintele troparului, prin care binecuvântăm pe Hristos, pentru că a arătat preînțelepți pe acei sârmani pescari trimițându-le pe Spiritul Sfânt și vânând printr'ânșii lumea întreagă.

Înbărbătați de cei dinaintea

noastră, când deasupra cerului senin, figura uriașă a apostolului Pavel ne va pune și nouă întrebarea ce-a pus-o la Efes, noi vom fi gata de răspuns: Da; noi am primit Spiritul sfânt, am fost botezați în numele Tatălui din apă și din Spiritul Sfânt,

și ne-am născut la o viață nouă, din apă și din Spirit Sfânt. Dar focul nostru, al celor mai mulți creștini de azi s'a stins. Noi am aprins în lume un alt foc, focul pustiitor al puștilor, al mitralierelor, al tunurilor și al bombelor. Foc prăbușitor.

Azi însă, de azi înainte, cerem din nou și-l vrem focul

din Cer, focul Spiritului Sfânt ca să aprindem lumea întreagă de dragostea lui I s u s și în dragostea Lui să înăbușim cât mai curând focul îngrozitor al urii și sălbătăciei.

Păr. N. Pura

Când va veni Mângâietorul pe care eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Spiritul Adevărului, carele de la Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

(Ioan 15,26)

„Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort... Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține și pocălește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine... Cine are urechi, să asculte ce zice Duhul Bisericii (Apoc. 3,1,3,6)

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu“ (Efeseni 4,30)

Ceva despre cele patru feluri de întristări a Duhului Sfânt...

Ce poruncă însemnată ne dă aici sf. apostol Pavel și cât de băgători de seamă ar trebui să fim noi la ea, pentru a nu ne face și noi niște „întristători“ ai Duhului Sfânt!

Multe pot fi felurile prin care cel Rău ne ispitește să-L întristăm pe Duhul sfânt — dar dintre toate, patru ni-se pare că sunt cele mai obișnuite „păcate“ prin cari cei credincioși îl pot întrista pe Duhul Sfânt (căci despre aceștia este vorba!)

În rândul întâi sunt desigur acele suflete nenorocite cari după ce odată au fost curățite de păcatele lor prin credința în Jerifa Mântuitorului și prin harul lui Dumnezeu, fiindcă n'au privegheat, au fost ispitiți de cel Rău și sau băgat iarăși cu haina cea albă prin noroiul păcatelor și fără-delegii. Vai, în ce stare nenorocită au ajuns acești oameni — și ce întristare aduc ei Duhului Sfânt. Pentru ei, cu foarte mare greutate mai poate rămâne o nădejde bună (Evrei 10,26-27). Iacă deci, cu câtă grijă și rugăciune trebuie să veghem.

În rândul al doilea apoi, se pare a fi cei ce spun că au credință, vorbesc frumos și poate au și gânduri frumoase — dar nu se vede în viața lor lucrarea Duhului. Sufletul lor este un pom frumos, cu tulpină și frunze frumoase — dar fără nici un rod. Ce trist trebuie să se simtă Porumbelul Duhului Sfânt într'un pom ca acesta: Căldura Lui îl mângăie, Vântul Lui îl adie, Ploaia Harului îl udă — iar acest pom nu face nici un rod; Duhul nu află în el decât frunză, frunză goală.

Decâtă vreme lângă atâția așteaptă mereu Grădinarul cel cereșc să aducă roade! Ce mult ar trebui să le spună acestora și istoria smochinului fără rod, din evanghelia dela Matei 21,19.

Cei ce sunt în starea aceasta să la seama.

În rândul al treilea ar veni apoi „piticii sufletești“. Oamenii despre cari spunea apostolul Pavel că „învață totdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a Adevărului (2 Tim. 3, 7).

Ce mare e numărul „credincioșilor“ care se găsesc și în aceasta rea stare de rea creștere sufletească.

Ați văzut desigur câte un biet copilăș cocosat care toată viața lui n'a putut crește mai mult de un metru, cu toată hrana bună și îngrijirea aleasă a părinților săi. Trupește, din fericire, sunt puține aceste ființe, Sufletește însă, vai ce mare e numărul unor astfel de pitici, care cu toată hrana minunată — belșugul de daruri! al Duhului Sfânt — ei rămân mereu pitici, cocoșai sufletești.

Ce mulți sunt de-aceștia și printre noi. „După atâția ani de școală și jerfe — ei au rămas și rămân tot la clasa întâi — zicea despre ei părintele Iosif Trifa.

Ce întristare și rușine pentru părintii lui, ar fi un școlar care după 7 ani de școală ar rămâne mereu în aceeași clasă; n'ar trece de clasa întâi! Tot așa sunt și pentru Duhul sfânt astfel de „școlari“ care de-atâta vreme încă nici acum n'au trecut de „lucrurile începă-

toare“ (Evrei 6,1) — sau poate n'au ajuns încă la acestea, ceia ce e și mai de plâns.

Cu atâta Har înainte, ei se mulțumesc să rămână mereu numai la forme! Cu atâta miez înaintea lor — ei totuși se hrănesc cu uscăciuni și roșcove. Și tocmai de-aceia sunt tot așa de nenorociți.

Ce întristare fac aceștia Duhului sfânt, care după toată îngrijirea Lui îi vede tot piticii! Ei ar trebui să-și dea seama de această..

În rândul al patrulea însă, vin cei cari poate îl întristează mai mult decât toți, pe „Duhul Sfânt“. Sunt o ceată de „creștini vagabonzi“ — cum îi numește marele misionar japonez Kagawa. Un fel de „zestre electorală“ a tuturor confesiunilor și grupărilor religioase. Sunt „creștini“ care fac mereu deosebire între „Pavel și Apolo și Chifa“. Creștini „nemulțumiți care nu se simt bine în nici o „Familie“ în nici o „biserică“. Păsări nenorocite care ca și cucul, trăesc hoinărind prin cuiburile altora; n'au niciodată cuibul lor.

Câtă întristare au făcut acest fel de „creștini“ Duhului Sfânt a lui Dumnezeu, începând din ziua Cincizecimii — până azi! Și câte năcazuri și frământări, aleșilor Lui — care poate să știe!

Cum își închipuiește acest fel de creștini că pot ei să mai fie un locaș plăcut al Duhului Sfânt care are ca roadă: Dragostea, Ascultarea și Pacea — când ei, prin faptele lor lasă numai întristare, răceală și gol în Familiile Domnului de unde se duc?

Căci spre rușine trebuie s'o mărturisim, că sunt printre noi un fel de ucenici ai interesului tagmei lor, un fel mărășav de oameni sămănători de desbinare și neliniște — cari strecoară ispite și amăgesc pe cei slabi.

Ce greu îți este întotdeauna ori unde îi vezi pe acest fel de vânători ai avutului altuia, stricători ai familiilor lui Dumnezeu (Efeseni 3,15) cari „umblă să clădească mereu, pe temelie pusă de altul“. Să secere acolo unde n'au semănat. Și n'ar fi nimic dacă secerișul ar fi al Domnului! O, ce întristare multă, vor face aceștia Duhului Sfânt care cred că s'a și depărtat demult dela ei. Fiindcă glasul lor nu mai cheamă: Veniți la Domnul — ci: Veniți la noi! Să ne întoarcem dar la acei ne-

norociți ce se lasă înșelați de astfel de oameni, care nu mai au Duhul Sfânt (fiindcă dacă L-ar avea n'ar face ceia ce fac: — acestea nu-s roadele Duhului!) — și se duc după ei, ascultă șoaptele lor, și părăsesc „Familia“ în care s'au „născut“ și pe frații în tovărășia cărora au „crescut în Domnul“, bucurându-se în prigoniri. O, ce mult întristează ei pe Duhul sfânt, prin purtarea lor de nesupunere și ne-ascultare de El. Neliniștea care îi aduce la acest pas nu trebuie căutată în lipsa altor forme — ci în lipsa Harului pe care nu-L primesc dela Dumnezeu. Și nu-L primesc fiindcă vasul inimii în care trebuie să coboare El — nu-i de-ajuns de curat; n'au părăsit cu totul pe Baal și slujba lui.

De câte ori văd un astfel de „frate“ care se ocupă cu gânduri de acestea, parcă-l văd zicând Domnului: — Nu, Doamne! mie nu-mi place aici unde m'ai pus Tu! Mie nu-mi convine locul în care m'ai așezat Tu să fiu o lumină a Ta și un mărturisitor al Tău; eu vreau alt loc, mă duc în altă partel.

Și Domnul nu-l oprește, dar nici nu mai contează pe el. Cel care nu se simte bine în familiile lui — cu atât mai mult nu se va simți bine în alta. Duhul Sfânt nu mai este un eărmuitor al lui (Galateni 5,16), astfel că după în'ia trecere urmează de regulă a doua, apoi a treia, până ce în urmă, acești nenorociți sfârșesc de cele mai multe ori prin a cădea iar în lume. Ba ajung și mai jos, ajungând niște lepădați dela fața Lui „căci rătăcirea din urmă“ e de mii de ori, mai rea ca cea dintâi.

Astfel de oameni, pleavă vânturată, n'ar trebui primiți nici într'o familie de copiii ai lui Dumnezeu. Cu atât mai mult ar trebui dați afară cei cari umblă să-i aducă înăuntru. Ce urât înaintea Domnului — e lucrul acesta!

Aș putea dovedi cele spuse mai sus cu zeci de pilde. Dar știu că mulți din're cei ce vor citi — vor cunoaște și ei câte una, și e de-ajuns să tragă învățatură din pățania altora, pentru a nu ajunge în aceeași stare.

Și toate aceste iacă așa, printr'o ispită mică; o stare de vorbă cu unul din cei descriși mai sus, o cercetare neîncredințat a unei adunări, etc. — și iată ghimpele neliniștii ț-s'a și vîrit în suflet. Apoi rodul lui e trecerea. Ne-aflând ce căutai n'ci acolo, — vin al e neliniști, alte nemulțumiri. și alte treceri, până când desgustat — părăsești totul. Deaceia sfătuia apostolul Pavel pe „copiii lui sufletești“ să nu părăsească adunarea.. cum au unii obicei.. (Evrei 10,25). Căci aceasta e de cele mai multe ori o pricină de-a fi ispitit la neliniște.

„Fiecare să rămână cu Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat“. În Familia Domnului, în care era când a fost chemat la viața cea nouă; fiecare să fie o lumină, un mărturisitor al Domnului. Că dacă Domnul s'a milostivit și l-a ridicat acolo unde l-a ridicat — înseamnă că așa a voit El, și că acolo are El lipsă de mărturisitori și trăitori a voci Lui. Sau tu omule crezi că dacă Domnul ar avea lipsă de copii ai Lui și în tabăra la care vrei să alergi — au doară n'are El putere să-și ridice pe alții de acolo?

Cei ce sunt amăgiți să facă acești pași ca i nu sunt după placul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu — să bage bine de seamă „care este voia Domnului“...

Noi trebuie să ne mulțumim cu locul pe care ni-l-a ales El, fiindcă acolo a hotărît El să-L propovăduim pe El dela început. Dacă te a ridicat între Negrii — rămâi acolo. Dacă te-a ridicat între leproși — acolo rămâi. Că nu trimite Domnul pe nim ni într'un anumit loc fără un scop anumit. Și cu atât mai mult aici, în acest fel de ogor al Lui, Câtă întristare nu vor pricinui cei ne-ascultători Duhului Sfânt, prin ne-ascultarea și vagabondajul lor! Ei strică astfel planurile lui Dumnezeu care prin ei, poate are de gând să mântuiască multe suflete din locul unde i-a ridicat dela început..

Toate fapăturile lui Dumnezeu urmează ascultarea de El, rămânând în starea care le-a așezat El dintru început. Stelele își păstrează locul lor, munții, văie și arborii își țin acelaș loc în care au fost așezați. Acest fel de oameni veșnic nemulțumiți, umblă dintr'o ogradă într'alta ca și câinele fără stăpân. Cași cum nu Numele Aceluiaș Stăpân ar fi peste orice familie și copil ai Lui (Efeseni 3,15).

Aș vrea să le spun tuturor acestora foarte apăsător Cuvântul Domnului dela Efeseni 4,30! Să nu-L întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care ați fost pecetuiți pentru ziua „Răscumpărării“ ca să nu împărtășiți aceeași soartă cu cei dela Isaia 63, 10, cărora Duhul Sfânt li-s'a făcut vrășmaș luptând împotriva lor.

Scumpul meu frate, eu nu știu, poate și tu te găsești în una din aceste patru stări neplăcute de întristător al Duhului Sfânt. Eu nu știu în care, Cercetează-ți tu sufletul tău în fața Domnului — și vezi-te. Și caută de îndreptă starea aceasta nenorocită pentruca la ziua Răscumpărării, pecetea Duhului Sfânt să se vadă curată pe fruntea ta. Amin

Traian Dorz

Mărire Ție Doamne
Stăpânul cei cereșc,
Tu care ne-ai dat viață
Și chip dumnezeiesc!

Mărire Ție Doamne
Atoate Știutor,
Isvor de apă vie,
Și pâinea tuturor!

Mărire Ție Doamne
Liman, și Zid și Scut,
Tu care doar cu vorba
Pe toate le ai făcut!

Mărire Ție Doamne
Prea scump mărgăritar
Tu care înparți milă
Dreptate și-al Tău Har!

Mărire Ție Doamne
Pom veșnic încărcat
Cu roade și din care
Atâți s'au săturat

Mărire Ție Doamne
Păstorul cel mal drag,
În jurul Tău oițe
Se strâng șirag, șirag!

Mărire Ție Doamne
Cărmaciul orșicui,
Și Împărat puternic
Cum altu'n lume nu-i

Mărire Ție Doamne
Că ne-ai scăpat de chin
Mărire Ție Doamne
Mărire'n veci, Amin. I. T.

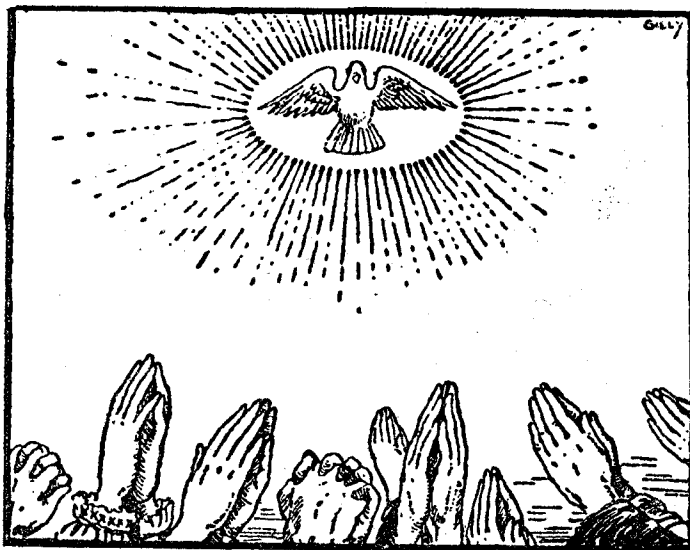
Rugați-vă neîncetat (I Tesaloniceni 5.17)

În Sf. Evanghelie (Luca 18), ne este dată pilda judecătorului nedrept, pentru a ne lămuri cuvântul: A te ruga și a nu te lăsa.

Fiindcă biruința nu poate veni decât dacă te rogi, necurmat, când cunoști că ceace dorești este este voia lui Dumnezeu.

Un lucru, însemnează-l bine. Nici o rugăciune adevărată, făcută cu credință și smerenie înaintea Domnului, nu rămâne neascultată și răspunsul va veni. Poate nu primești ceea ce ai cerut, dar în orice caz, Dumnezeu va răspunde și vei vedea mai târziu că El ți-a da ceea ce trebuia și-ți era spre folos. — Pruncul tău e bolnav, ți-l drag și ții atât de mult la el, inima ta, în fiecare zi te rogi pentru sănătatea lui, dar el pleacă. Este mântuit, fiindcă s'a întors la Dumnezeu din bună vreme. E prilej să te plângi? Deloc. Dacă el ar fi trăit și ar fi devenit necredincios și amăra și zilele tale și era și potrivnic lui Dumnezeu. Acum e fericit. Tu ai cerut un bine trupesc și ți-s'a răspuns cu unul veșnic.

Tu, femeie credincioasă, trăiești

Duhule sfinte și preabinecuvântat Duh de rugăciune, învață-ne să ne rugăm.

liniștită acasă și iată că într-o bună zi, cineva vine și ți spune că niște femei au scornit fel de fel de lucruri slabe pe socoteala ta. Mai apoi ai fost înfruntată pentru fa-

pte, la cari nici nu te-ai gândit. Te năcăjești, plângi și te rogi ca Dumnezeu să astupe gurile rele care vorbesc despre tine. Dar ele nu încetează. Dar faci o descoperire

nouă. Vezi cum Mântuitorul a suferit hulele și batjocurile unei lumi întregi, fără să se răzbune, iar tu ești în stare să-ți perzi capul. Atunci te supui și Domnul îți dă puterea să rabzi toate batjocurile și prigoanele ce-ți vin din partea lumii.

Această înseamnă a birui și a fi binecuvântat.

Te rogi să-ți meargă toate bine, să fii ferit de ispite și cu toate acestea, nu-i zi în care să nu suferi fie o pagubă, fie una sau mai multe ispite—unele grele de tot. Nu mai înțelegi; dar dragul meu, încercările noastre ușoare sau grele, nu's decât prilejul de a ne apropia și mai mult de Mântuitorul. Dacă încercarea a venit și noi ne-am aruncat în brațele Lui, am câștigat o mare bogăție, iar dacă în ispită ne împotrivim cu ajutorul Lui, atunci biruința ne va aduce în fiecare zi o nouă bucurie și veselie, vom slăvi pe Domnul. Tu roagă-te, și veghează și luptă; vei vedea odată că nimica fost n'a zădărnice.

I. M.

O, Doamne, daruește-mi harul Duhului Sfânt

Darul și harul Duhului sfânt este lumina cea mai presus de fire, un dar deosebit al lui Dumnezeu, semnul aleșilor Domnului și arvuna mântuirii vecinice. El ridică pe om dela cele pământești la cele cerești și face din omul trupesc, om duhovnicesc.

O, Doamne, cât de mult, îmi trebuie darul și harul Duhului Sfânt ca să încep să săvârșesc binele și să sporesc în fapte bune. Fără el nu pot face nimic; toate le pot însă când el mă întărește.

O, har cereșc, fără de care toate strădaniile și darurile firii nu pot nimic. Știința, bogățiile, trumusețile, tăria, mintea, darul vorbirii, n'au nici un preț fără darul și harul Duhului Sfânt... Darurile firești sunt date de o potrivă și celor buni și celor răi. Harul este însă numai darul celor aleși el este arvuna vieții de veci. Nici darul profeției, și nici puterea de a face minuni nici credința nici nădejdea și nici celelalte fapte creștinești

nu sunt plăcute înaintea ta, fără darul și harul Duhului Sfânt.

O har preafelic, vino, coboară în mine, umple-mă cu mângâierea ta ca nu cumva sufletul meu ostenit și însetat, să înceapă a lăncezi. Dă-mi harul tău, o, Dumnezeu meu! Numai pe el îl cer: Căci harul Tău singur îmi este de ajuns. Dacă voi fi ispitit și chinuit de dureri nu mă voi înfricoșa de mii de necazuri, câtă vreme harul Tău va fi cu mine. El este tăria sfântă și ajutorul meu. Și e mai puternic decât toți vrășmașii și mai înțelept decât toți înțelepții. El mă învață adevărul și-mi îndreptează puterea, el e lumina inimii și mângâierea ei în strămtorări; el alungă întristarea, risipește teama, mărește ovlavia și aduce lacrimi. Ce-aș fi fără harul Dumnezeiesc? Un lemn uscat o mlădița neroditoare care nu-i bună decât de aruncat în foc. Harul și darul Sfântului Duh, o Doamne, să meargă înaintea mea și să mă întovărășească todeauna și să mă îndrepteze neîncetat numai spre faptele bune, prin Isus Hristos, Fiul Tău Amin.

O mică lecțiune Biblică despre Duhul Sfânt

Duhul sfânt este:

A treia persoană a treimii. II Cor. 13,13;
 Veșnicul Făcător: I Moise, 1,2; Iov 33,4;
 E pretutindenea: Ioan 14,17; I Cor. 3,16;
 Atotștiutor: Ezech. 11,5; Lc. 5,26; I Cor. 2,10,11; I Tim. 4,1;
 Atotputernic: Is. 11,2; Rom. 15,18,19; I Corinteni 12,7-11;
 Sfânt: Is. 63,10-11; Ioan 14,26; Rom. 15,16; I Ioan 2,20;
 Sfințitor a grăit prin prooroci: II Petru 1,21;
 Făcător de minuni: Mat. 12,28; F. Ap. 1,91;
 Dătătorul darurilor: I Cor. 12,4-11;
 Adevărul: Ioan 16,13;

Bunul: Psalm 43,110 (sau 142,10);
 Înțelept: Ef. 1,27;
 Invățător: Lc. 12,12;
 Vorbitor: Ioan 16,13,14;
 Mângăitor: Ioan 14,26; 15,26; 16,7,13;
 El cercetează inima: I Cor. 2,10;
 Lucuește în credincioși: I Cor. 6,19;
 Invietorul: Rom. 8,11;
 Poate fi jignit (întristat): Ef. 4,30;
 Rosta Duhului Sfânt: Fapt. Ap. 9,31; Rom. 5,5; 14,17; Gal. 5,22,23;
 Păcatul contra Duhului Sfânt: Zah. 7,11,12; Mat. 12,31-32; Evrei 6,4-8; I Ioan 5,16

Regula de trei!

Trei sunt peste care trebuie domnit:
 Patima, limba, și purtarea.
 Trei sunt de arătat:
 Lepădarea de sine, curajul, blândețea
 Trei sunt de urât:
 Cruzimea, obrăsnicia purtarea rea
 Trei de dorit:
 Sănătate, bucurie, voie bună.
 Trei de lăsat la o parte:
 Lenea, gura slabă gluma proastă.
 Trei însemnate de luat în seamă:
 Viața, moartea și veșnicia.

Vremuri Biblice

Așa numai se pot nu ni vremurile și oamenii de azi. Trăm vremuri grele, vremuri apocaliptice. Ceriul de sus ne ceartă și ne mustră mereu pentru păcatele și fărădelegile noastre. Prin semne și arătări cerești, prin cutremure de pământ, prin boale, prin greutăți și năcazuri de tot felul cari nu se mai sfârșesc, ceriul de sus ne vorbește mereu, ne predică mereu, chemându-ne ca să ne întorcem din calea fărădele-

gilor noastre.

Dar oamenii de azi, în loc să se întorcă la Dumnezeu, să fie mai buni, sunt din ce în ce mai răi. E plin pământul de păcate și fărădelegi.

Astăzi, în aceste vremuri grele, ar trebui să-i vezi pe oameni confundăți în rugăciuni adânci, cerând cu foc și căldură din inimi mila și îndurarea Tatălui ceresc ca să se milostivească spre noi și să ne ferească de urgia și prăpădul care amenință să cuprindă și să pustias-

că lumea întreagă. Ar trebui să înceteze cu totul faptele rele; suzălămiile, curvile, furtisagurile, nedreptățile, hoțiile, batjocurile și fiecare să se silească a face cât mai multe fapte bune trăind în frică și ascultare de Dumnezeu.

Însă nu este așa. Astăzi parcă din contră oamenii aleargă mai mult pela petreceri, la baluri, cu dans până la zori, răsună suzălămiile peste tot locul de te iau fiorii, sunt lacomi și iubitori de bani, se înșeală unii pe alții, fără rușine și

teamă de Dumnezeu.

Ceia ce mai fac și pentru suflet o fac așa numai de mântuială, pentru că ar vrea să se aibă bine și cu Dumnezeu. Dar se înșeală amar. Pe Dumnezeu nu-l poate înșela nimeni.

Iacob Suciu

ADUNĂRI CREȘTINE Vo: avea loc, în ziua de Rusali în comuna Someșeni Cluj, iar a doua zi (Luni) la Sânicoadă Cluj, iubii noștri cititori și frați sunteți rugați a veni ai timp

8 Iunie 1930 — 8 Iunie 1940

M. Sa. Regele a implinit 10 ani de glorioasă domnie

Acum în 8 Iunie, s'au împlinit 10 ani, de când M. Sa Regele, întorcându-se în țară, a luat în mână frânelor conducerii. Cu pricepere și hărnicie, a lucrat neobosit pentru mai binele acestei țări, atât de mult încercată.

Istoria va încresta cu litere de aur împlinirea atâtor lucruri trainice, cari sau făcut sub cârmuirea și din lămădă M. Sale.

Intreg poporul românesc, dorește M. Sale Regelul binecuvântare de sus sănătate și putere pentru a duce mai departe, lucrul început.

Trăiască Regele

O rugămintă și un apel

Cătră toți cititorii, abonații și d. sfăcătorii acestei foi

Jumătatea anului este aici.

Am trimis foaia tuturor celor ce ne au cerut-o, fie că au trimis banii, fie pe așteptare. Ne-am încrezut în cuvântul tuturor. Acum, răsfoind registrele noastre, vedem că foarte mulți abonați și cititori, nu sau ținut de cuvânt și după săptămâni și luni de zile nu sau gândit, că dacă citesc foaia mai trebuie să și plătească.

Ba sunt unii cari nici după un an de zile nu sau ostenit să plătescă ce erau datori.

Spunem deschis tuturor că în starea în care se găsește partea materială a gazetei, nu mai putem merge înainte. Dacă abonații și cititorii nu înțeleg să plătească cece sunt datori, suntem siliți sau să oprim, sau să rărim scoaterea gazetei.

Mulți ne scriu că le place foarte mult foaia. Dacă este așa atunci nimeni n'ar dori răul ei. Deaceia, rugăm stăruitor pe toți cei cari nu și-au plătit datoria, să ne trimită de îndată costul gazetei înainte, ca să putem merge mai departe cu scoaterea ei.

Avem datorii de mii de lei pe la hârtie și cerneală și nimeni nu-ți mai vinde azi dacă ești dator. Ajutoare nu primim dela nimeni cum niște răutăcioși au răspândit vești că primim fonduri de ici și colo). Gazeta trăiește din abonamente iar când aceste nu sunt plătite, ce putem face?

Jumătatea anului este aici. Credem că toți cei cari au un cuget creștin, vor înțelege strigarea noastră și nu vor lăsa ca ea să fie în zadar.

Banii pentru abonament se trimit la administrația foi
Viața Creștină, Cluj, Str. Chintăului 51

Nu dați ascultare celor răi

(continuare din pag 1)

Cine bagă zizanie între frați, aruncă pe unul împotriva altuia, cine umblă acum să desbina biserici, nu poate fi decât un dușman de moarte al nostru.

Cine îndeamnă să nu se supună lumea la poruncile ce se dau, cine strigă mereu că se fac nedreptăți, cine încearcă să ne înfricoșeze cu pedepse ce ne pot veni de peste hotare, nu poate fi decât un om rău și strein cu sufletul de neamul nostru și interesele lui.

Cine mai umblă și azi cu sectarii religioși, cu cei cari opresc să-și aperi patria, că iei arma în mână, sunt lăpădători și dușmani ai propriei țări.

Cine scornește vești mincinoase și le trece din om în om; cine are să te descurajeze

arătându-ți viitorul neamului în culorile cele mai negre, să ști că e plătit de dușman să surpetăria românească.

Iată cât de ușor pot fi descoperiți toți cei răi din zilele noastre. Și e datoria fiecăruia dintre noi, și creștinească și românească, să nu dăm nici o ascultare unora ca acestora, ci să-i luăm de guler să-i dăm pe mâna autorităților.

I. Agârbiceanu

AVIZ

Trimitem de data aceasta abonaților trei numere deodată. Imprejurările, greutățile și piedecile ce le avem, ne-au silit să facem așa.

Numărul vitor va apare numai după 24 Iunie, de Sărbătoarea Sf. ap. Petru și Pavel.

Italia a intrat în rasboi

Ea luptă alături de Germania, contra Franței și Angliei -- Cum au decurs luptele în zilele din urmă -- Germanii sunt la porțile Parisului

Dăm pe scurt ceea ce sa'au mai petrecut legătură cu războiul de pe frontul de vest.

In Flandra.

După retragerile aliaților din Flandra (și nordul Franței) armata germană s'a înșiruit dela linia Maginot și până la mare, pornind spre inima Franței cu

100 de divizii

afară de diviziile blindate pe un front de 500 de Km. are îngrămădită o armată de peste 1 mil. de oameni, care înaintează în urma 4000 de care de luptă și tankuri, însoțite de avioane.

În fața acestui val de foc

Franzezi se retrag

pas de pas, luptând cu disperare și cauzând pierderi mari inamicului. Numai în 2-3 zile au distrus peste 400 de tancu-

ri germane. Dar aceștia nu se uită la pierderi. Vreau să biruie cu orice preț.

Intrarea Italiei în război

Cu ziua de 11 Iunie, Italia a declarat război aliaților intrând în luptă alături de Germania pentru lărgirea imperiului și pentru a îngenunchia pe Franța și Anglia. Se pare că dacă Italia a intrat în război

Cele dintâi atacuri italiene, sau dat asupra insulei Malta.

Aviația engleză a răspuns, bombardând nordul Italiei și posesiunile italiene din Africa. Luptele continuă cu înfrigurare

D. Musolini a luat conducerea armatei și războiului

În Norvegia a încetat războiul

Aliații și-au retras trupele. Regele Haakon a plecat la Londra. Guvernul francez a părăsit Parisul.

Îmbogățitul de război

Cea mai urâtă arătare care se ivește din nou

După războiul cel mare din 1914-18, s'a arătat o cumplită categorie de oameni care au fost numiți „îmbogățiii de război”. Erau negustorii și speculanții rămași pe acasă care la adăpost de furia războiului, își învârteau în voie afacurile de speculare și jefuire a populației nenorocite.

Și de unde, la începutul războiului, abia își trăgeau sufletul de slăbi și prăpădiți, la sfârșitul lui aveau câte o sută de chilograme și mai mult. Când toată lumea se sbătea în mizerie, în șomaj și foamete, ei singurii cu lanțul de aur peste pânțele, se plimbau bat jocuritori și tanțoși privind cu dispreț la toată această nenorocire pe care în mare parte, și ei au făcut-o.

Și aceasta peste tot — nu numai la noi. Lumea a rămas scârbită atunci de acest fel de oameni, și a

făgăduit să ia măsuri să nu se mai ivească niciodată. Dar iată-i că iar se ivesc.

În mijlocul nenorocirii și valurilor de azi, ceata celor scurți într-o anumită măsură de ele speculează din nou suferința celor mulți, jupindu-i de șapte prețuri, pentru ca aceștia să poată trăi.

Cunosc câțiva comercianți (toți streini de neamul nostru!) care, de când au început stările acestea de frământare, s'au îmbogățit încet cred că nici ei nu mai știu în ce măsură.

Peste toată nenorocirea care se întinde, umbra îmbogățitului de război — se arată iarăși. Autoritățile au datoria să le pună mâna în gât și a nu lăsa să-și facă de cap, stând ca o căpușă pe trupul Națiunii întregi.

Reduceri de pedepse

Buc. (R.) Cu ocazia zilei de 8 Iunie a. c. M. S. Regele Carol II a semnat un Decret Regal de reduceri și grațieri de pedepse.

O nouă invenție germană

Copenhaga. (R.) Corespondentul agenției Ștefani transmite: Ziarele daneze anunță că germanii au descoperit o nouă invenție în domeniul medicinei. Este vorba de un aparat de raze ultra violete, care emite un a-

mestec de aburi cu azot și vindecă orice rană, cât de gravă.

Până acuma experiențele au dat rezultate bune.

Bani noi de 1 leu. Începând cu 1 Iunie s'a început retragerea din folosință a monedelor de 1 leu cari vor fi înlocuite cu altele noi de culoare galbenă arămie

Giovani Papini, vestitul scriitor italian care a scris și o carte Viața lui Isus (tradusă și în românește) va vizita în curând pentru prima dată țara noastră.